

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/21/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513010436
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1513010436.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Richarda Molnára, v trestnej veci obžalovaného H. P., pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 4T/61/2013 z 11.09.2017, na verejnom zasadnutí konanom 11. apríla 2018 v Bratislave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného H. P., nar. XX.XX.XXXX v U. U. sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 11.09.2017, sp. zn. 4T/61/2013 bol obžalovaný H. P. uznaný za vinného zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkom základe, že

V období od 23.01.2012 do 14.02.2012 v Bratislave na U. ul. č. X pod zámienkou kúpy podielu nahrávacieho štúdia vylákal od poškodenej J.. X. K. sumu 29.000 Eur, o čom spísal s poškodenou „zmluvu o pôžičke 3“ na sumu 29.000 Eur, hoci vedel, že je nemajetný, že k realizácii kúpy podielu na nahrávacom štádiu nedôjde a finančné prostriedky nevráti, čím uvedeným konaním poškodenej J.. X. K., nar. XX.XX.XXXX spôsobil škodu 29.000,-eur.

Za to bol prvostupňovým súdom odsúdený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 48 mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 0T/36/12 zo dňa 22.10.2012, právoplatný dňa 07.11.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obžalovaného na náhradu škody poškodenej J.. X. K. vo výške 26.500 Eur.

Proti rozsudku okresného súdu, čo do výroku o vine i výroku o treste podal riadne a včas odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil jednak sám a jednak prostredníctvom svojho obhajcu.

Obhajcom odôvodnené odvolanie bolo doručené Okresnému súdu Bratislava V dňa 22.12.2017. Uviedol v ňom, že v prípravnom konaní ku skutku sa v prípravnom konaní obžalovaný priznal, pričom na hlavnom pojednávaní prehodnotil svoj postoj a urobil vyhlásenie, že je nevinný. Vysvetlil, že jeho doznanie a tvrdenie, že peniaze, ktoré si požičal od poškodenej prehral v kasíne, urobil len preto, že ho nič iné nenapadlo. V skutočnosti išlo o pôžičku od poškodenej na sumu 29.000 Eur, ktorú chcel použiť na kúpu podielu v nahrávacom štádiu. S poškodenou bola dohoda taká, že ak podiel v nahrávacom štádiu nekúpi, bude poškodenej pôžičku splácať. Dodal, že časť požičaných peňazí spotreboval s poškodenou na vedenie spoločnej domácnosti, keďže žili ako druh a družka. Po opustení spoločnej domácnosti začal poškodenej pôžičku splácať a splatil sumu 3000 Eur. Neskôr však bol vzatý do väzby.

Odvolanie obžalovaného bolo doručené Krajskému súdu v Bratislave 16.01.2018. V písomne odôvodnenom odvolaní namietal výšku požičanej sumy od poškodenej na nahrávacie štúdio s tým, že táto mu celkovo požičala sumu 22.500 Eur, ktorá čiastka pozostáva zo súm 5.500 Eur, 7.000 Eur a 7.000 Eur. Z uvedených súm, len suma 7.000 Eur bola určená na hudobné štúdio. Okrem toho poškodenej splácal dlh a to vo výške 330 Eur, 400 Eur a 1.800 Eur. Postupoval podľa dohody s poškodenou, po ich rozchode. Poškodená mala vedomosť o tom, že o peniaze určené na hudobné štúdium prišiel podvodným spôsobom. Taktiež namietal spôsob konfrontácie na okresnom súde, pretože nemal dostatok času na prípravu otázok. Pokiaľ podpísal tri zmluvy o pôžičke, toto je pravdivé, avšak zo sumy 29.000 Eur (tretia pôžička), jej splatil 2.500 Eur. V ďalšom sa vyjadroval aj k spôsobu svojho zatknutia. Priznal sa preto, lebo bol na tom psychicky veľmi zle a bol mu ponúknutý podmienený trest. Okresný súd pri svojom rozhodovaní nevzal do úvahy, že finančné prostriedky na kúpu štúdia odovzdal osobe, ktorá ho podviedla. Domáhal sa, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok s tým, že nekonal v úmysle poškodenú podviesť a nie je mu zrejme, prečo ho okresný súd odsúdil za sumu 29.000 Eur, teda za zločin, keď sumu 2.500 Eur z uvedenej dlžnej čiastky uhradil.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného zotrval na písomne odôvodnenom odvolaní a domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a oslobodenia obžalovaného spod obžaloby, keďže podľa jeho názoru sa jedná o občiansko - právny vzťah.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Poškodená J.. X. K. v konečnom návrhu uviedla, že zotrváva na svojich tvrdeniach.

Obžalovaný H. P. uviedol, že trvá na svojom odvolaní, nejde o sumu 29.000 Eur, domáhal sa prekvalifikovania jeho konania na prečin, keďže ide o sumu 22.500 Eur.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal (mohol podať) odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykávané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného H. P. nie je dôvodné.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu, na základe revízneho princípu, determinovaným uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykávané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t.j. dovolania. Takéto chyby však v danom prípade zistené neboli.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa v samotnej podstate - v merite veci rozhodol o vine obžalovaného správne. Na obžalovaného H. P. bola podaná obžaloba pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na tom skutkom základe, že

dňa 14.02.2012 v Bratislave na U. č. X uzatvoril s poškodenou J.. X. K. „Zmluvu o pôžičke 3“ na sumu 29.000 Eur, ktorej predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov obvinenému na účely kúpy podielu v nahrávacom štádiu, pričom obvinený prevzal od poškodenej finančné prostriedky v sume

29.000 Eur, avšak nezískal žiadne nahrávacie štúdio, prípadne podiel v štúdiu a predmetným spôsobom zverené finančné prostriedky vložil do hazardných hier a doposiaľ poškodenej nevrátil, čím uvedeným konaním poškodenej J. X. K., nar. XX.XX.XXXX spôsobil škodu 29.000 Eur.

Za uvedený zločin bol podľa § 213 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. odsúdený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a štyri mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 48 mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol súčasne zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu v Partizánskom sp. zn. OT 36/2012 z 22.10.2012, právoplatný dňa 07.11.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obžalovaného na náhradu škody poškodenej J. X. K. vo výške 29.000,-eur.

Rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním obžalovaného H. P..

Krajský súd v Bratislave uznesením z 29.04.2015 pod sp. zn. 1To/43/2015 zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, f/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Vyslovil právny názor, že nejde o trestný čin sprenevery, ak dlžník použije požičané finančné prostriedky na iný účel, ako je ten, ktorý ako účel pôžičky uviedol veriteľovi. Ak má však takýto dlžník v čase, keď si finančné prostriedky požičal, úmysel ich nevrátiť, môže ísť o trestný čin podvodu (viď uznesenie Vrchného súdu v Prahe zo 14.03.1994, sp. zn. Ntd 42/1994, R 56/1994). V danom konkrétnom prípade je totiž vedené trestné stíhanie pre spáchanie trestného činu sprenevery spočívajúce v tom, že poškodená J. X. K. požičala obžalovanému finančné prostriedky na účely kúpy podielu v nahrávacom štúdiu, čo sa však nestalo. Judikatúra konštatuje, že ak poškodený poskytol finančné prostriedky obžalovanému na podklade zmluvy o pôžičke, je vylúčené, aby sa obžalovaný dopustil trestného činu sprenevery, pretože požičaná finančná suma nemá povahu veci, ktorá by bola obžalovanému zverená. Pritom nie je rozhodujúce, či bol alebo nebol dodržaný účel pôžičky, pokiaľ bol prípadne dohodnutý. Ak ide o zmluvu o pôžičke, stáva sa ten, komu boli finančné prostriedky požičané, ich vlastníkom (teda nielen ich užívateľom ako je to v prípade zmluvy o výpožičke) a jeho vzťah k tomu, kto mu finančné prostriedky poskytol, je vzťahom dlžníka k veriteľovi.

Pri zmluve o pôžičke je teda vylúčené spáchanie trestného činu sprenevery, mohlo by však ísť o spáchanie trestného činu podvodu, avšak nie preto, že nebol prípadne dodržaný dohodnutý účel pôžičky, ale z toho dôvodu, že páchatel' (dlžník) mal už v čase uzatvárania zmluvy o pôžičky úmysel vôbec neplniť zmluvne dohodnuté podmienky, t.j., ak by mal úmysel pôžičku vôbec nevrátiť. V tomto smere však krajský súd konštatuje, že prvostupňový súd dokazovanie nevykonal a nezaoberal sa teda úmyslom obžalovaného nevrátiť peniaze poškodenej.

Pokiaľ ide o zmluvu o pôžičke, tak je nutné pripomenúť, že jej podstata spočíva v tom, že na základe nej veriteľ prenecháva dlžníkovi určité množstvo druhovo určených zastupiteľných vecí na voľné nakladanie resp. spotrebovanie. Tieto veci (z pravidla peniaze) prechádzajú do vlastníctva dlžníka, pričom dlžník sa zaväzuje ich vrátiť veriteľovi po uplynutí dohodnutej doby (samozrejme dlžník nevracia identické veci, ale veci rovnakého druhu).

Pre trestnoprávne posudzovanie prípadných podvodných konaní v súvislosti s uzatváraním zmlúv o pôžičke (takmer výhradne ide o požičiavanie finančných prostriedkov), je významným v prvom rade to, že požičané finančné prostriedky prechádzajú do vlastníctva dlžníka a ten ich môže použiť na akýkoľvek účel (môže s nimi voľne nakladať). Ak teda dlžník vylákal od veriteľa pôžičku s tým, že ju chce použiť na konkrétny účel (v prejednávacom prípade na kúpu podielu nahrávacieho štúdia) a ten mu ju požičia len

pod podmienkou, že ju použije na dohodnutý účel, nepôjde o trestný čin podvodu, ak tak dlžník neurobí a požičané finančné prostriedky využije inak. Uvedené vyplýva zo skutočnosti, že pri zmluve o pôžičke dochádza prevzatím požičaných finančných prostriedkov k prechodu vlastníckeho práva na dlžníka, t.j. dlžník ako vlastník požičaných finančných prostriedkov nie je obmedzený v spôsobe nakladania s nimi, môže s nimi urobiť čokoľvek (dohodnutý účel pôžičky nie je znakom zmluvy o pôžičke, a preto len nerešpektovanie prania alebo podmienky veriteľa na konkrétne použitie pôžičky dlžníkom nie je trestným činom a nespôsobuje ani neplatnosť zmluvy o pôžičke podľa predpisov civilného práva).

Krajský súd nariadil okresnému súdu opätovný výsluch obžalovaného s tým, aby bola zistená presná suma požičaných peňazí od poškodenej vzhľadom na obhajobné prednesy obžalovaného, zisťovať majetkové pomery obžalovaného ako aj otázku zavinenia.

Okresný súd postupoval v intenciách zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Bratislave s tým, že opätovne vypočul obžalovaného, ktorý zotrval na tom, že obžalovaná mu požičala asi 29.000 Eur, možno aj menej, ale na hudobné štúdio to bolo len 7.000 Eur. Poškodená z troch pôžičiek urobila jednu, pričom zmluvu o pôžičke podpísal v Auparku, nemal okuliare a nevedel, že tam je uvedené, že ide o peniaze na hudobné štúdio. Nemal problém ísť k notárovi a podpísať zmluvu o pôžičke. Okrem toho po rozchode s poškodenou jej uhradil čiastku 2.700 Eur. Našetroných mal 15.000 Eur a z Nemecka mu poslali 20.000 Eur. Približne mal finančnú hotovosť vo výške 30.000 Eur. Tieto peniaze mal u seba. Pokiaľ ide o jeho majetkové pomery mal byť v Banskej U., ktorý predal a išiel bývať do Bratislavy, kde najprv býval v podnájme a neskôr po rozchode s poškodenou sa nasťahoval do bytu svojej manželky.

Poškodená X. K. vypovedala, že obžalovanému požičala peniaze prvýkrát v sume 9.000 Eur, na základe zmluvy o pôžičke z 28.10.2011 a to na auto, neskôr mu požičala 3.100 euro na účely súvisiace s nahrávacím štúdiom a zotrvala na tom, že posledná pôžička bola na sumu 29.000 Euro.

Na hlavnom pojednávaní bola vykonaná konfrontácia medzi obžalovaným a poškodenou, pričom táto zotrvala na svojich prednesoch a rovnako na svojich prednesoch zotrval aj obžalovaný.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom, pričom upravil znenie skutkovej vety pôvodne podanej obžaloby v súlade s vykonaným dokazovaním a v súlade s návrhom prokurátora tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Právna kvalifikácia súdeného skutku, ako zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení.

Závery okresného súdu ohľadne skutkových zistení a viny prezentované vo výrokovej časti rozsudku a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku si krajský súd osvojil a preto v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa v tejto časti odkazuje.

Pokiaľ ide o obhajobné námietky obžalovaného v súvislosti s výškou požičaných peňazí, ktorá nepredstavuje sumu 29.000 Eur, ale len sumu 22.500 Eur, k tejto krajský súd poznamenáva, že pri ustaľovaní viny okrem výpovede poškodenej J. X. K. bolo potrebné vychádzať zo „Zmluvy o pôžičke 3“ zo 14.02.2012, ktorú obžalovaný podpísal na sumu 29.000 Eur, ktorú zmluvu podpísal dňa 11.07.2012 pred notárom. Obhajobné prednesy obžalovaného, že zmluvu prvýkrát podpísal v Auparku bez okuliarov a nevedel akú sumu podpisuje, nie je možné akceptovať, keďže aj keby tomu tak bolo, nemal žiaden dôvod pri osvedčení pravosti podpisu pred notárom dňa 11.07.2012 si zmluvu neprečítať. Okrem toho nie sú akceptovateľné ani námietky obžalovaného, že na kúpu štúdia použil len čiastku 7.000 Euro. V danom konkrétnom prípade je rozhodujúce, že poškodená poskytla finančné prostriedky obžalovanému na podklade zmluvy o pôžičke, pričom z právneho hľadiska nie je rozhodujúce, že finančné prostriedky tento spotreboval na iný účel ako ten, ktorý uviedol poškodená. Požičané finančné prostriedky sa stali jeho vlastníctvom a mohol ich teda použiť na akýkoľvek účel. Pokiaľ ide o tvrdenie obžalovaného, že mal dostatok finančných prostriedkov na vrátenie dlhu, keďže disponoval sumou 30.000 Euro, tejto obrane krajský súd neuveril, keďže svoje tvrdenia obžalovaný žiadnym spôsobom

preukázať nevedel. Tvrdenia obžalovaného, že poškodenej vrátil čiastku 2.500 Eur majú význam len z hľadiska náhrady škody a nemožno ich akceptovať pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku. Navyše v tomto smere treba uviesť, že okrem uvedenej sumy 29.000 Eur poškodená obžalovanému požičala sumu 9.000 Eur na základe zmluvy o pôžičke z 28.10.2011 a sumu 3.100 Eur na základe zmluvy o pôžičke z 28.11.2011, ktoré neboli predmetom trestného konania obžalovaného a ktoré finančné prostriedky poškodenej doposiaľ vrátené neboli.

Odvolací súd teda uzatvára, že vyššie spomínané vykonané dôkazy, týkajúce sa žalovaného skutku, tvoria logickú reťaz, ktorá bezpečne vedie k záveru o vine obžalovaného zo spáchania súdeného zločinu. Súd prvého stupňa vyčerpал všetky dosiahnuteľné dôkazy determinujúce náležité zistenie skutkového stavu veci v takom rozsahu a kvalite, ktorá poskytla dostatok potrebných poznatkov pre správne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

Odvolací súd po preskúmaní výroku o treste došiel k záveru, že súhrnný trest, tak ako bol obžalovanému uložený rozsudkom súdu prvého stupňa, je v súlade so zákonom.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. veta prvá spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že súd je povinný uložiť páchatelovi súhrnný trest za všetky trestné činy, ktoré boli spáchané skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin tohto páchatela. Ak bol páchatel odsúdený viacerými rozhodnutiami (rozsudkami, trestnými rozkazmi) za trestné činy spáchané skôr, ako bolo súdom prvého stupňa vyhlásené prvé z nich, súd musí zrušiť výroky o treste vo všetkých predchádzajúcich rozhodnutiach, ktoré sú v pomere uvedenom v ustanovení § 42 ods. 1 Tr. zák. a páchatelovi uložiť súhrnný trest za celú zbierajúcu sa trestnú činnosť, t.j. za všetky trestné činy spáchané vo viacčinnom súbehu.

Viac trestných činov je v súbehu len pokiaľ medzi prvým a posledným z nich nebol vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci rozsudok za nejaký trestný čin. Činy spáchané po odsudzujúcom rozsudku do doby jeho právoplatnosti treba posúdiť obdobne ako recidívu.

V danom prípade súd správne ukladal obžalovanému súhrnný trest k rozsudku Okresného súdu v Partizánskom z 22.10.2012 sp. zn. 0T/36/2012 právoplatným 07.11.2012m pričom pokiaľ ide o odsúdenie Okresným súdom Bratislava V sp. zn. 7T/64/2016 a odsúdenie Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 1T/9/2017 sa jedná o recidívu.

Pri ukladaní trestu odňatia slobody postupoval súd podľa asperačnej zostrujúcej zásady (§41 ods. 2 Tr. zák.), kde sa horná hranica trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti trestného zákona zvyšuje o jednu tretinu bez ohľadu na dolnú hranicu trestnej sadzby uvedenú v osobitnej časti trestného zákona. V danom konkrétnom prípade pre zločin podvodu je zákonom stanovená trestná sadzba od 3 do 10 rokov a pri zvýšení hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu je sadzba od 3 do 13 rokov a 14 mesiacov.

Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol vo výroku o treste vyjadrený tak, že poľahčujúce okolnosti zistené neboli žiadne, pričom boli zistené dve priťažujúce okolnosti a to, že obžalovaný bol v minulosti súdne trestaný (§ 37 písm. m/ Tr. zák.) ako aj priťažujúca okolnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.). Na okolnosť, ktorá je dôvodom na zvýšenie trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. - spáchanie dvoch alebo viacerých úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom spáchaným dvoma alebo viacerými skutkami nemožno zároveň prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. spáchanie viacerých trestných činov. Ak je obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. , t.j. v prípade aplikácie asperačnej zásady nemožno okolnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov hodnotiť zároveň ako priťažujúcu v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zák., pretože by tak došlo k dvojitému pričítaniu tej istej okolnosti a duplicitnému zvýšeniu trestnej sadzby trestu odňatia slobody. V danom konkrétnom prípade preto krajský súd na uvedené pochybenie okresný súd upozorňuje, avšak vzhľadom na to, že u obžalovaného prevládali priťažujúce okolnosti § 37 písm. m/ Tr. zák. - recidíva, správne bol ukladaný trest pri úprave trestnej sadzby podľa § 38 ods. 8 Tr. zák. zvýšenie dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorá v danom prípade

